

ΑΤΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1882, ὑπὸ *Ειρηναίου Ἀσωπίου*. — Ἔτος δέκατον ἕκτον. Ἀθήνησιν ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Περνατσού», 1881.

Ἡ ἑλαφρὰ καλουμένη φιλολογία εἶναι πολὺ σπουδαιότερα ἢ ὅσον νομίζουσιν οἱ σχολαστικοί, ἢ οἱ ἐπιπολαίως κρίνοντες. Εἶναι αὕτη ἡ μόνη ἀνάγνωσις πολλῶν προσώπων εὐπαιδευτῶν καὶ φιλομούσων, τὰ ὁποῖα, εἴτε ἕνεκα τῶν ποικίλων ἀσχολιῶν των, εἴτε ἕνεκα ἄλλων αἰτίων, δὲν ἔχουσι καιρὸν ν' ἀσχολῶνται συστηματικώτερον εἰς φιλολογικὰς, ἱστορικὰς, καλλιτεχνικὰς καὶ ἐπιστημονικὰς ἀναγνώσεις. Ὁ Κ. Ἀσώπιος μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἐκλέγει καὶ διαιρεῖ τὴν ὕλην ἐν τῷ ἡμερολόγιῳ του. Εἰς αὐτὸν δὲ βεβχίως ὑφείλεται τὸ ἐν γένει γλαφυρὸν καὶ ἡ τυπογραφικὴ ἐντέλεια, ἅτινα ἐπικρατοῦσιν εἰς τὴν ἐκ 470 σελίδων συγκεκλιμένην βίβλον αὐτοῦ. Εἰδικῶς τὰ ὑπὸ τοῦ Κ. Ἀσωπίου γεγραμμένα φέρουσι τοὺς γνωστοὺς χαρακτηρὰς τοῦ διακεκριμένου τούτου λογίου, ἥτοι τὴν πολυμάθειαν, τὴν ἐν πᾶσι φιλοκαλίαν, τὴν ποικιλίαν, τὴν εὐφράδειαν, τὸ μετὰ λεπτότητος εὐτράπελον. Καθόλου δέ, σπεύδομεν νὰ τὸ εἴπωμεν, τὸ *Ἡμερολόγιον* τοῦ Κ. Ἀσωπίου εἶναι λίαν διδακτικόν. Παρατηρεῖται δὲ κατ' ἕτος πρόοδος περὶ τὴν ἐκλογὴν καὶ τὴν κατάταξιν τῆς ὕλης, ἐφ' ὅσον ὁ Κ. Ἀσώπιος πείθεται, ὅτι τὸ ὁσημέρκι ἀναπτυσσόμενον δημόσιον πνεῦμα ἀπαιτεῖ καὶ ἐν ταῖς διασκεδαστικαῖς αὐτοῦ ἀναγνώσεσιν ὕλην θρηπτικωτέραν. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην πιστεύομεν, ὅτι κατὰ τὸ ἐλευσόμενον ἔτος, ὁ φιλόκλος λόγιος θέλει μᾶς παρουσιάσει ἔργον τέλειον κατὰ τὸν τύπον τῶν γερμανικῶν μάλιστα *Ἡμερολογίων*, ἅτινα περιέχουσι πλήρη ἐπιθεώρησιν ἀπάσης τῆς πολιτικῆς, φιλολογικῆς, καλλιτεχνικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς ἐργασίας τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου κατὰ τὸ διεληθὲν ἔτος. Ὅπωςδήποτε ἡ λαμπρὰ κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπιτυχία ἐγγυᾶται ἡμῖν αὐξοῦσθαι πάντοτε πρόοδον εἰς τὸ μέλλον.

Κύριός τις θυμάζει τοὺς ὀδόντας γνωστῆς κυρίας, ἐν ἀγνοίᾳ ὅτι εἶνε ψευδεῖς καὶ ὅτι ἠγοράσθησαν παρὰ τοῦ ὀδοντοκτρου πρὸς εἴκοσι φράγκα ἕκαστος.

— Τί ὠραῖα δόντικ! εἶνε τριάντα δύο μαργχριτάρια!

— Θέλετε νὰ εἰπῆτε τριάντα δύο νκπολεόνικ, τῷ ἀπαντᾶ ὁ πρὸς ὃν ἀπετείνετο.

Ἐκ τῆς *Martireίας* τῆς Τριπόλεως.

«Ἡ πεσοῦσα βροχὴ μετεσχημάτισε τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεώς μας εἰς *πηλόν*».

Καὶ μία ὑπογραφή ἐκ τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος, ἀνταγμῶν τῶν δημοσιευθεισῶν παρ' ἡμῶν τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδι:

«Ὑποσημειοῦμαι εὐλαβέστατος
ὁ μικρὸς καὶ παντοπώλης
Γ. Μανέτας».

Εἰς τὸν χορὸν τῶν Περνατσιδέων:

Μήτηρ καὶ κόρη.

— Ἴδου ὁ πέμπτος καθκλιέρος ποῦ μὲ ζητεῖ καὶ μὲ ἐμποδίζεις νὰ χορεύσω.

— Δὲν πρέπει νὰ χορεύσης ἢ μὲ πρόσωπον βρῦτῆτος.

— Διατὶ τὸ παρελθὸν ἔτος μὲ ἀφινες νὰ χορεύω μὲ ὄλον τὸν κόσμον;

— Τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ πατήρ σου δὲν εἶχε λάβει τὸ παράσημον τοῦ Σωτήρος.

«Ἄν διελθετε τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ, μὴ λησμονήσατε νὰ εἰσελθῆτε εἰς τὸ κατῆσθημα τοῦ γνωστοῦ εἰς ὅλας τὰς Ἀθήνας ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΪΤΟΥ»

Π. ΛΑΜΠΙΚΗ

καὶ θὰ μείνετε ἑκθαυβοί, βλέποντες ὅλην τὴν πλουσίαν καὶ φιλόκαλον τὴν γῆν τῶν ὀρασιότερων ὑφασμάτων τοῦ συρμού, ἅτινα τῷ ἐκομίσθησαν ἐφ' ἑσῶν ἐκ Παρισίων. Ἄν σὰς πλησιάσῃ δὲ ὁ ἠδύλαλος κ. Λαμπίτης μὲ τὸ γλυκὺ μαιδιάμα τοῦ κόσμου καὶ μὲ τὴν κοπτερότερην ψαλίδα, μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ αὐτοῦ νὰ σὰς κόψῃ τὰ ὀρασιότερα ΠΑΡΙΣΙΝΑ ΕΝΔΥΜΑΤΑ, μὲ τὰ ὁποῖα δύνασθε νὰ παρουσιάσθητε εἰς τὸν κόσμον εὐπρόσωποι κατὰ τὰς προσηγορεύσας ἑορτάς.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.